

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

certe nō restat nisi q̄ p̄uideat sibi talit̄ de bonis tercie ville dñi sui. s. de bonis t̄palibz. elemosinas largiendo. q̄ talis dispensatio omnē defectū excuset corpis ⁊ anime. vnde Dan. 4. peccata tua elemosinis redime. ieiuniū em̄ quod est distributō bonoz corpis. et oīo que distribuit bona aie. atq̄ elemosina que distribuit bona mūdi sunt opa quibz habet̄ vita eterna. h̄ elemosina supercedit. t̄ho. 12. bona ē oīo cū ieiunio ⁊ elemosina magis ē. Tercio ponit̄ extogitati consiliū executio: conuocatis itaq̄ singulis debitoribz dñi sui: debitozes appellat qui debent dño annuārios redditus p̄ bñficijs ⁊ possessionibz noīe ipsius reuētis: dicebat p̄mo. q̄ntū debes dño meo. at ille dixit. centū cados olei: Beda. cados grece amphora est. quā vulgari ter barile dicim⁹. atinēs tres vinas: dixitq̄ illi: accipe cautōz tuā. cautio est cyrographū siue cartula debiti manu debitoris scripta. in qua p̄fiter̄ se esse debitorē alicuius. et ipam cartulaz nō retinet debitor. sed tradit eam dño. omnia vero iura dñi et cartas h̄bat villic⁹ iste penes se. ⁊ iō potuit tradē eas debitoribus: et sede cito et scribe: de manu tua sicut et priorē scripturam manu tua scripseras: quinquaginta: dimidiā p̄ez annualiū reddituū ei dimisit: deinde ali⁹ dixit. tu vero q̄ntuz debes. qui ait. centū choros tritici: Cho. 30. modios atinet. ⁊ est onus calameli: ait illi. accipe literas tuas: q̄s prius tuis manibz notasti. et scribe octoginta: q̄ntā p̄tem debiti relaxauit.

Tercia pars.

Edo amendatur villic⁹ prudentia ad nr̄am eruditionē. cū dñs ⁊ laudauit dñs ē. 1.º amēdat villic⁹ dñs: ⁊ laudauit dñs villic⁹ iniquatē q̄ prudent ⁊ sagacit̄ fecisset. Nota q̄ nō laudauit eum de fraude facta. h̄ de prudentia qua sibi puidit in posterum. e contrario ergo vt dic̄. Aug. ista similitudo intelligēda est. si em̄ laudari potuit. qui in fraude fecit prudentiā. multo amplius placet̄ deo. qui fm̄ eius impium ista opa faciūt. vel ali⁹ laudat̄ opus villic⁹. nō in se h̄ in suo sigficato. q̄cquid em̄ h̄emus est dñi dei nr̄i. vñ si de bonis dñi nobis collatis largiendo elemosinas p̄uideam⁹ in postez. laudamur ab ip̄o. vel ali⁹. nō amēdat dñs absolute prudentiā villic⁹ sed in opatione ad prudentiā sc̄toz. q̄ prudentior fuit ad fraudem q̄ iusti ad iusticiā. et h̄ est qd̄ subdit: q̄ filij huius seculi ⁊ amatores mūdi. prudentiores filijs luc̄. filio luc̄ sc̄tos appellat quoz opa nō sūt i tenebris. h̄ in lumie gr̄e. in generatōe sua sūt. ⁊ in secularibz ad que vident̄ geniti prudentiores sūt. Orig. filij seculi hui⁹ nō sapiētiores h̄ prudentiores dicunt̄ filijs luc̄ ⁊ hoc

nō absolute. sed in generatione sua. id ē in secularibz. attēdam⁹
quō seculares pei detiores sūt ad lucra tpaha. qualē carnē pa-
scant. bñ induant. quō ingenio fauores pncipū acquirāt. pūde-
tiores sūt ad hęc mūdāna. q̄ multi iusti ad acquirenda celestia.
vñ apli dormiebāt qñ iudas circūbat hinc de vt traderet xpm
sic dormiētibz religioz. seculares lucra sectant. terra mari et mil-
le pericul. Itē videmus hoies seculi armis industres ad defensio-
nē suā. et expugnandū inimicos. magis q̄ multi iusti sint pau-
dentes temptationibz resistere. et diabolu expugnare. Itē vide-
mus mulieres magis se ornare vt placeant mundo. q̄ multi vt
placeant deo. ppter q̄ abbas machanus cū videret meretricē ce-
natā plārit. qz magis ipsa satagebat mūdo placere. q̄ ipse deo
¶ Secūdo adducit salubre documentū. et ego dico vob. facite
vobz amicos: amicos nobz facim⁹ paupes. cū eis largim⁹ elemo-
sinas: de māmona iniquitatis: Aug. q̄ hebrei dicūt māmona.
latini diuicias vocant. Aduertendū q̄ nō precipit dñs fieri ele-
mosinas de male acquisitis. eccle. 34. Dona que iniqui donant
nō approbat altissimus. neqz pspicit in oblationibz iniquoz.
qz qui offert sacrificiū de substātia paupis quasi qui victimat fi-
liū in aspectu patris. māmona vero iniquitatis vt dicit Aug.
diuicie sūt vñcunqz habeant. que si male acquire sint faciendū
ē amicos eas restituendo. vñ pristina amicitia reparet. licet resti-
tutio nullius sit meriti. si vero diuicie nō sunt de malo acquire
rursus nihilo ius dicunt māmona iniquitatis. et hoc ppter mul-
ta. pmo hñ Aug. qz nō sunt vere diuicie. imo paupertate plene
et sp̄ talibz obnoxie. si em̄ vere diuicie eēt securitate prestarent
secūdo eo q̄ iniqui sibi cōstituāt sp̄ in eis psal. et in multitudine
diuiciaz suaz glorianē. tertio vt dicit Amb. qz temptāt aīas
nras cupiditate. vt velim⁹ seruire auaricie que ē idolorū seruit⁹
quarto hñ bñ. qz vt i plurimuz acq̄runt iniq. vñ puerbaliē
dicūt nō est cumulus sine puluere. Quinto hñ theo. qz iniq re-
tinent. magna em̄ nequicia ē ea retinere. vñ dñt viuere paupe-
res et pmittere eos mori. sexto qz iniq expendunt in luxuriis ⁊
amessationibz atqz aliis supfluis. septimo qz ppter diuicias plu-
ra cōmittunt iniq. octauo qz aīos hñtū faciūt iquos vt sp̄ am-
plus desiderent. nono dicunt diuicie iniquitatis. id ē ineq̄ta-
tis. qz ineq̄lit possident: vt cū defeceritis: p̄ moētē. cum hō mo-
ritur deficiat ei vita. deficiat mundus. deficiūt amici ⁊ consangui-
nei. deficiunt opes. deficiat possibilitas ad bene operandum.
Videat ergo quilibet. vt dum hic viuūt donis elemosinarum.
acq̄rat sibi amicos i alia vita. alias male eēt recept⁹. Sic eadit

Primerbum

Sermo

exemplū eius qui habuit tres amicos. quoz unū dilexit plus
q̄ mūdū. s. et diuitias. alterū q̄ntū se filios. s. vxozē ⁊ sangui
neos. alterū minus se. s. paupes. quoz p̄mus hō eunti ad dei
iudiciū tribuit. vix vñ moriens tegat. alter comitat ei vsq̄ ad
foueaz. h̄ mia in paupes ante deū vadit cū moriēte. vñ Ambz.
sola mia comes est defunctorū. vñ subdit: recipient vos in eter
na tabernacula: paupes vos recipiunt in celis. q̄ mie opus il
lis impensuz causa est. vt illic recipiam. igit vt dicit Greg. Si
eoruz amicitias. acq̄rimus eterna tabernacula. p̄sare debemus
q̄ p̄ omis potius mūera offerim⁹. q̄ egenis dona largiamur.
p̄sem⁹ etiā vt dicit Criso. q̄ elemosina est ars areuz q̄ data
in terris. fabricat in celis nō luteas domos sed celestes. nō tranfi
toria tabernacula h̄ eterna. q̄lem quisq̄ edificauerit talē repiet
exemplū regis indie q̄ repit palatiū in celis fabricatū ex elemo
sinis substācie sue. q̄m beat⁹ Tho. ap̄ls paupibz erogauit ⁊c.
Unica nona post penth. Sermo lviij

Prima pars.

Vm appropinq̄ret ih̄sus Iherosolimā ⁊c. Lu. 19
nō est sine p̄uidentia. si aliq̄s suis etiā damnis
castigat. sed ille p̄uidentior est. quē dāna corri
gunt alioz. longe vero omnibz quisq̄ magis
sapit. si nullis damnis. h̄ solo emendat iudicō

rōnis. volens igit ecclia nos corrigi vel alioz exemplo. euāge
liū p̄ponit de destructione gētis iudayc ne similia faciam⁹. p̄t
que illi pierunt. vñ in hodierna epistola. Cor. 10. scripta sunt
hec ad correctionē nr̄az. in quos fines seculoz deuenerūt Tria
igit tangunt in euāgelio hodierno. Primo ⁊ passio saluatoris
de ruitura ciuitatē. Secdo declaratio erroris de fut̄a calamitate
ibi. q̄ ueniet dies ⁊c. Tercio opatio seruozis de amouenda
cupiditate. ibi. et ingressus. ⁊ Circa p̄mū tria facit. pre
mittit em̄ fletū ⁊ passionis Vbi sciēdū q̄ ea que legunt in p̄nti
eu angelio facta sūt dñica palmarū. ueniete em̄ x̄po de bethania
ihr̄liam occurrit ei sedenti sup aselluz multitudo magna de ciui
tate. cum ramis arborū cantantū. benedictus rex israhel qui ue
nit in noie dñi. igit. cū appropinq̄ret ih̄sus iherosolimā: hec est
ciuitas regalis et sacerdotalis. in qua multitudo maxima due
nerat vndiq̄ ad festū pasce celebrandū. ad ipam vero ciuitatez
appropinq̄bat x̄pus. vt in ea mortem suscipiens humanum ge
nus redimeret: videns ciuitatem: in qua passurus in breui. fa
mosissimam laudibus. potētissimam ciuibz. fluentem deliciis.
habundatē diuitias. ⁊ edificiis pulcherrimā: quā videbat quidē

14. April. p. p̄ceder.

Compendio ciuitatis Iherosoly
mitane.